

Radnai István

Utcazenész karácsonykor

üres kondér ez az ország
fejre állt harang lábunknál kalap
kucorog alatt s a néma lant
suttog ma csak pirul orcád

mint régen szolgáló régi szolgák
nagy ház előtt hajlong kaland
európa-ház nyilam s botond
buzogánya kell hovatovább

leráztunk egy bizáncot láncról
adóért vennénk ősi sarcon

a gazdag kit bántanak bolhák
lenyúzott hét bőrt prémet frankot
tartják markukat tengeren inneni frankok
bankok tenger-kalózok szavunkat fojtják

*

herceg ki léssen megszülendő
tenéked is szűk pólya-esztendő
jut felhős egek alatt étel-illat
se kalács se lángos se hal se csillag

Pista-Attila kinőtt ruhája

„Emlékszem az ikon hidegére
szádon, s verejtéked hogy szakadt...
mint kivégzett strelec felesége
üvöltök a Kreml fala alatt”

Anna Ahmatova: Rekviem - Bevezetés (1935)
(Rab Zsuzsa fordítása)

attila a világyáró párizs és a kótdazúr
maradhatott hát utána hézag mint a világűr
szerencséd volt egy kocsival hosszabb
aznap a vonat lett volna rosszabb

túléltél volna világháborúkat s fojtott
volna a kötél mert fegyelmet nem oltott
beléd a század és a szenvedély
így fennmaradt holtan az esély

kiforgatták szavaidat
szemezgették soraidat
rád adtak egy szűk ruhát

megint dönthetnéd a tőkét
elkaphatnád tőkés tőkét
nem játszanád a puhát

Wehner Tibor

verseny/szellem

ahogy a mondás tartja
az idővel futottam versenyt
mindvégig de ez a mindvégig mint utóbb kiderült
igencsak viszonylagos
és hogy ebben a rendszerben mit jelent az utóbb
arról meg nem szívesen nyitnék vitát
aztán amikor a halállal találkoztam
(a valamikor a mindvégig és a pontosabban nem behatárolható
utóbb között lezajlott találkozást általában a váratlan jelzővel illetik a kívülállók)
rádöbentem hogy ez mármint a halál
maga a birtokosától és birtokviszonyától
és a verseny nemes szellemétől megfosztott
csupasz
haladék

szép irodalmi tereim

amiként hallatlan aktivitással
vettem bele magam
az irodalmi életbe
hasonló vehemenciával
csapok bele
az irodalmi halálba

posztimpresszionista végrendelet

fontos mondhatni nélkülözhetetlen tanújaként a kornak
a kedvenc
mellkasomra applikált
(bár a magyar nyelv hivatalosan ilyen kifejezést nem ismer)
hűtőgépmágnesekkel
(mintha ez a parafenomén hülye
a legmagasabb kitüntetések holtában is büszkén viselné)
de egyébként jeltelenül
temesetek el